

Can Josepó

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Can Josepó. Clot del Tufau. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al conjunt de masos del Clot del Tufau.
Coordenades:	
Latitud:	41.66184
Longitud:	1.83131
UTM Est (X):	402700
UTM Nord (Y):	4612892

Classificació

Número de fitxa	08262-34
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 001A00016
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	dl., 03/05/2004 - 02:00

Descripció

Casa de planta rectangular i d'estructura clàssica, de planta, pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana principal que s'obre a migdia. La casa aprofita un desnivell del terreny de

manera que la planta baixa està a nivell del terra per la banda sud i el primer pis també està a nivell del terra a la banda nord. Els murs exteriors són de pedra de diferents mides i l'entorn de les finestres i portes són de blocs de pedra ben tallats. La façana principal té una estructura simètrica: a la planta baixa hi ha la porta al centre amb la llinda tallada per sota amb forma d'arc rebaixat amb la data 1836 gravada i una espitllera a cada costat; al primer pis hi ha un balcó central i dues finestres, una a cada costat; a les golfes, que s'han adaptat com un pis més a sota teulada, hi ha tres finestres, la central més gran i dues laterals més petites. A la façana nord hi havia una tina ubicada al centre amb les parets de la tina de cairons de pedra; més tard es va construir una nova tina folrada amb cairons de ceràmica vermella davant d'aquesta. Aquesta darrera tina va ser utilitzada posteriorment per fer una ampliació de la casa a tota la façana nord que es va cobrir amb una teulada a un vessant amb el caient cap a dins la casa. En aquest cos afegit les finestres i portes eren de pedra amb arc rebaixat i tota la part que correspon al pis és coberta amb volta de mig punt rebaixada en direcció E-W. A l'angle nord-est i al nivell inferior hi ha un celler cobert amb volta de pedra al que donen les aixetes (boixes) de les dues tines); aquest celler es troba a continuació de les tines. El seu interior presenta l'estructura de tres crugies. A la planta baixa les tres crugies estan cobertes amb volta de mig punt rebaixat feta amb pedra posada plana i comunicades entre elles per dues portes a cada una de les voltes laterals. La central està arrebossada i les laterals són de pedra vista. Al fons de la central hi ha l'escala de pedra que porta al pis i que fa angle. A la volta lateral dreta s'han ubicat els diferents objectes que formen la col·lecció privada d'objectes de la casa, i a l'esquerra hi ha la pastera i dos barrils de vi. Als dos pisos l'estructura és igual: la sala al mig i dues habitacions a cada costat de la sala amb les portes amb llindes de pedra. Davant de la casa hi ha encara la caseta que albergava la sínia que pujava l'aigua d'un pou. La riuada de l'any 2000 es va endur la teulada i quasi tota l'estructura de la sínia.

Observacions:

Coneguda també com Ballarà, pel cognom de la família.

Història

Cal Josepó es troba a un petit nucli format per varies masies: cal General, cal Xesc, cal Monclar, cal Josepó, cal Mestre, cal Papa, cal Tinet i cal Fiter, situades al Clot del Tufau. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. A mitjans del segle XVIII i XIX es comencen a construir la major part de les cases del Clot del Tufau i del Serrat de la Beguda. El nom li ve del mas Tufau que hi havia al Pla de Sant Llorenç. Les masies del Clot del Tufau depenen parroquialment de Castellgalí, perquè la relació amb la parròquia de Sant Vicenç era difícil al no existir un pont per travessar el Llobregat. La majoria eren cases de parcers que treballaven per cal Fiter, el mas més important, i que al 1865 comptava amb 22 parcers (AMSVC, Amillament). A cal Josepó es conserven uns pocs documents, aproximadament una vintena, en paper, quasi tots contractes de la terra. El més antic data del 1761 i és un contracte a rabassa morta del mas Fiter per les terres que explotaven els parcers de cal Josepó, això ens situa la casa cronològicament a mitjans del segle XVIII. També conserven diferents monedes, principalment del 1800 i alguns "ochavos morunos" que ja eren a la casa.

Bibliografia

AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

